L A P O R J E

10.V.20**20** α Ω **20 ted**

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@gmail.com
Spletna stran: https://zupnija.laporje.si
GSM: 041 / 849 - 571

MAJ - VELIKI TRAVEN

10.NED= JOB 7.- *za farane, za večni. pokoj otrok umrlih pred rojstvom,* ***10.-*** *Alojzija Špur Andrej Kurnik, Štefan Kitek, Kristina Sagadin,*

11. PON= **STELA(ZVEZDANA)** ***8.-*** *po n.Brezmadežne*

12.TOR=LEOPOLD 18 .-V prošnjo in zahvalo *za spreobznenje*

13.SRE= FATIMSKA MB ***8.-****po namenu*

14.ČET =BONIFACIJ ***8.-na čast Svetemu Duhu*** *,*

15.PET=**ZOFIJA(SONJS),** ***18-****za d. pokl,* ***Janezu Pavlu II***

16.SOB=JANEZ NEPOMUK Ž=18.-*Stanka Pliberšek obl.*

17.NED= JOŠT **7-** *za župljane, Frančiška Erker 10. , Marija Rak, Mirko Dovnik, Ivan Bračun*

ŽUPNIJA LAPORJE TR.R.56044300002921366 *I*

JEZUS: »Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete,
verujte zaradi del samih.
Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu.
Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu.

Jezus je pot k Očetu JANEZ 14 1

JEZUS NA ZADNJI VEČERJI: »Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte!
2 V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor **Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz ;**

Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam: po svojem vstopu v nebeško slavo bo Jezus dal vsem ljudem možnost, da po veri vanj že tu stopijo v občestvo z Očetom.

- eshatološka prihodnost začenja že zdaj

4 In kamor jaz grem, poznate pot.« 5 **Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?«**
6 Jezus mu je dejal: **»Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po**

Jezus začenja novo pot (tj. nov način življenja, obstoja) v hoji za Bogom in srečanju z Bogom, tako da se nastajajoče krščanstvo imenuje kar pot (Apd 9,2), obenem pa je ta nova in neminljiva pot mogoča zato, ker je on kot učlovečeni Božji Logos sam večna Resnica in Življenje. - drugače kot po meni: »Nihče ne bo postal deležen Božje narave drugače kot prek Kristusa. Ko bi on ne bil postal Srednik s tem, da je postal človek, naša življenja ne bi dosegla tolikšne blaženosti.« (Ciril Aleksandrijski)

7 Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga.«
8 Filip mu je rekel: **»Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo.«**
9 Jezus mu je dejal: **»Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš ti reči: ›Pokaži nam Očeta.‹**
10 **Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela.**
11 **Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih.**
12 **Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu**.
13 **Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu**.

Jn 14,1–12

POKAŽI NAM OČETA

Slovenski pogovor pravi: **»Kakršen oče, takšen sin.**« Pa nima v mislih toliko zunanje, telesne podobnosti, potez obraza, tudi ne samo značaja. Meri predvsem na tisto, kar oče da svojemu sinu (seveda tudi hčeri) iz svojega notranjega bogastva, ki si ga je sam pridobil z vzgojo in samovzgojo, kot veren človek z oblikovanjem svoje osebnosti po načelih evangelija.

V polnem pomenu ta pregovor velja za Boga Očeta in njegovega Božjega Sina, na človeški ravni se uresniči le deloma. Če je oče dober, pravimo: škoda da se sin ni vrgel po očetu! Tako govorimo,

vendar vsak pameten človek ve, da se noben otrok ne »vrže« samo po starših, saj so poleg družinskih še nešteti drugi vzgojni vplivi.

Psihologi in sociologi pravijo, da otrok že od najnežnejše dobe največ znanja in navad, dobrih in slabih, pridobi s posnemanjem, ki mu je prirojeno. Gotovo to še bolje kot učenjaki veste vsi, ki ste očetje in matere in ste svoje otroke ljubeče spremljali od trenutka spočetja dalje. Zaradi svoje telesne povezanosti z njim je otroku bliže mati, vendar otrok potrebuje tudi bližino očeta.

Klic po očetu prihaja že iz drobnega srca dojenčka, čeprav ga ni slišati. Način življenja, ki se pokaže šele v odraslih letih, ima svoje korenine v odnosu dojenčka do očeta. Tudi zmožnost verovanja in zaupanja v Boga mora izvirati od tod.

Francoski jezuit Aime Duval je pred nekaj desetletji oznanjal z verskimi popevkami ob spremljavi kitare. Pripovedoval je, da mu je o Bogu največ povedal zgled očeta, ko so zvečer skupaj molili. Videl ga je, kako kleči, glavo ima v dlaneh in zbrano moli. In otrok je razmišljal: »Glej, kako je moj oče, ki je tako močan, da obvlada par volov, ki se prav nič ne boji župana in drugih veljakov, pred Bogom čisto majhen. Bog mora res biti zelo velik, ker moj oče pred njim kleči, pa tudi zelo prisrčen prijatelj, ker moj oče z njim govori kar v svoji delovni obleki.«

Marsikdo ima najbrž lepe spomine ne samo na svojo mamo, ampak tudi na svojega očeta, kar v nas spodbuja globoko hvaležnost.

Jezusa, Božjega Sina, prosimo, naj nam vsem vsak dan pokaže svojega Očeta, da bi si kot bratje in sestre pomagali med seboj. Najprej v družinah!

Po: S. Čuk, Misli srca

Mati, ti si ostala Zvesta

Sveta Marija, Gospodova mati,
ti si ostala zvesta, ko so učenci pobegnili.
Kakor si verovala,
ko ti je angel oznanil nekaj neverjetnega
da boš postala mati Najvišjega –
tako si verovala tudi v uri njegovega najglobljega ponižanja.
Tako si postala v uri križa, v uri najtemnejše noči v zgodovini, mati vernikov, mati Cerkve.
Prosimo te: uči nas verovati in nam pomagaj,
da bo naša vera postala pogum služenja in delovanje
dejavne in sočutne ljubezni.
Amen.

Youcat – Molitvenik za mlade, Benedikt XVI.

13. maj
FATIMSKA MATI BOŽJA

Trinajsti dan meseca je bil dan Marijinih prikazovanj trem pastirčkom v Fatimi na Portugalskem leta 1917. Bilo jih je šest: od 13. maja do 13. oktobra. Francek in Jacinta, brat in sestra, sta bila takrat stara devet, oziroma sedem let in Marija jima je izpolnila obljubo, da ju bo kmalu vzela k sebi: Francek je umrl leta 1919, Jacinta pa 1920. Papež sv. Janez Pavel II. ju je 13. maja 2000 v Fatimi razglasil za blažena. Lucija je umrla leta 2005 v starosti 94 let. Ob zadnjem Marijinem prikazanju, 13. oktobra 1917, se je zgodil čudež s soncem: »Ko smo se 13. maja 1917,« piše Lucija, »na pobočju nad Irijsko globeljo z Jacinto in Franckom igrali, smo nenadoma videli nekakšen blisk. Bilo je okoli poldneva. "Bolje je, da gremo domov," sem rekla sestrični in bratrancu, "bliska se. Najbrž bo nevihta." In zagnali smo ovce po bregu navzdol proti cesti. Ko smo prišli nekako do sredine pobočja, blizu velikega grma, smo zagledali drugi blisk. Ko smo naredili še nekaj korakov, smo videli nad hrastičem Gospo, oblečeno v belo, ki je sijala bolj ko sonce. Presenečeni smo obstali. Bili smo ji tako blizu, da smo stali v luči, ki jo je obdajala in se širila iz nje. Morda smo bili od nje oddaljeni poldrugi meter. Tedaj nam je Marija rekla: "Ne bojte se. Nič hudega vam ne bom storila." "Odkod si?" sem jo vprašala. "Iz nebes." "In kaj želiš od mene?" "Prišla sem vas prosit, da bi prihajali sem trinajstega v mesecu ob tej uri šest mesecev zaporedoma." "Bom šla tudi jaz v nebesa?" "Da, boš." "In Jacinta?" "Tudi ona." "Pa Francek?" "Tudi on, vendar mora zmoliti še veliko rožnih vencev"«.